

Ülle Višnevski Aasta ämmaemandaks

Ülle Višnevski iseloomustamiseks sobib alustada Anton Hansen Tammsaare mitmete kirjapandud sõnadega raamatust „Tõde ja õigus“: „Algas töö, algas eluaegne töö, algas töö, millest pidi jätkuma isegi tulevale põlvele“, „Kannata aga rõõmuga, noorik, ega armastus muidu tule, kui valu ei ole.“

Ülle nooruse aeg on seotud Pelgulinnaga, mille kohta armastab ta ise öelda, et tema isiklik elu ei ole seganud tal mitte midagi lõpetamast, kuid andis võimaluse proovida erinevaid „variante“ eluteel.

Kui Eesti Ämmaemandate Ühing saab tänavu 90.aastaseks, siis Ülle on sellest 90 aastast 43 aastat töötanud ämmaemandana, mille kutse omandas Tallinna Meditsiinikoolis. Sellest ajast saati on ta töötanud Ida-Tallinna Keskaigla Naistekliinikus.

Inimese iseloomustamiseks ei ole kena tema välimust puudutada, kuid Ülle puhul Sa lihtsalt ei saa teistmoodi. Ta on väike aga väle nagu komeet Wild 2, kes tema ämmaemanda kutse lõpetamise aastal 1974 möödus planeet Jupiteri lähedalt. Tahaks arvata, et Jupiteri tugev gravitatsiooni tõmme, mis muutis komeedi orbiiti ning tõi ta Päikesesüsteemi ossa lähemale päikesele, ongi mõjutanud Ülle olemust. Ta on üks päike meie seas: kui meeldib, siis särab; kui tahab, siis kõrvetab; kui ei taha, siis läheb pilve taha peitu; kui vaja, siis müristab.

Tema käe alt on võrsunud erinevatel ajastutel ämmaemanda kutse valinud õpilased/üliõpilased. Ta kuulub Eesti Ämmaemandate Ühingu küsimata, kas ta sealt midagi vastu saab, kuid alati annab kui õigesti küsid. See andmine ei ole alati nähtav ega katsutav, vaid tuntav ning jääb hinge elama. Ülle jaoks ei ole mitte kunagi hilja, alati on olemas veel mingi lahendus. Ta on liikunud sellel 43 km pikkusel ämmaemanda teekonnal ning haaranud teele sattunud uudsuse endaga kaasa ning julgelt seda kasutanud 21.sajandi sünnitusabis. Ämmaemandana ei ole Ülle kinnistunud sellesse, mis toimis kunagi, vaid ta näeb igas tegevuses, et on veel võimalusi. Ta ei arva, et oma kogemusi edasi andes peavad kõik tegema nagu tema, vaid see on üks hea võimalus saada teada, et on võimalik teha teistmoodi.

Teadlased on läbi mitmete uurimuste üritanud välja selgitada ning defineerida „head ämmaemandat“, kuid ei ole ühest definitsiooni sellele leidnud. Küll on nendest uurimustest välja koorunud kõige olulisim, milleks on naisekeskne lähenemine, hea suhtlemisoskus ning pidev õppimine – võime julgesti väita, et see on Ülle Višnevski. See panus, mis läbi Ülle olemuse on väikeses Eesti ämmaemandate kogukonnas ringi liikumas, on väärtuslikum kui paberile talletatud sõnad või seinale maalitud maal.

Lõpetuseks jäägu Ülle elukutse valikut iseloomustama samuti Anton Hansen Tammsaare sõnad raamatust „Tõde ja õigus“: „Pole maailmas suuremat õnne kui jagada õnne.“

Aitäh, Ülle!